

Psáno tomu, kterého miluji...

Po tmě:

Slza stéká ti po tváři,
počkej, setřu ji!
Cožpak trápit se sám,
ne, to ti nepřeji.

Trápíš se po nocích,
schoulena do klubka,
stočena v peřině,
jak malé nemluvně
tvrdě si spí.

O spánku slýcháváš,
sama však nespáváš
na růžích, spíš na trní.

Co v hlavě se ti honí?

Jen prázdné myšlenky

...

Topené po tmě

...

V jezeře

...

Přemýšlej:

Jdeš sama lesem.
Rosa studí tě na bosých nohou.
Je pozdě už, je pozdě
přemýšlet.

Vlasy vlají ti ve větru.
Jen copy z nich splést a peří odhodit.
Jak nahý, bez bolesti
přemýšlet.

Stmívá se, měsíc na obloze.
Plane jak srdce kamenné.
Trefíš zpátky, bosé dítě?
Přemýšlej...

Myšlenky:

Prosí mě...

Myšlenky.

Loučí...

Myšlenky.

Vkrádají se...

Potajmu.

Myšlenky.

Moje myšlenky.

Rostou a sílí,

loudí a slídí.

Kradou se...

potajmu...

pomalu...

hluboko...

Do myslí.

Mojí myslí.

Proč?:

Proč řeky proud teče?
Proč pták píseň zpívá?
Proč člověk se milí,
proč lže a kam spěchá?

Proč Slunce hřeje?
A sníh tak moc studí?
Proč člověk se směje
a lásku hned hubí?

Proč miluje tak,
že všechno je skryto?
Proč neprozradí,
proč neřekne to?

Jenom:

Jsi jak vánku dech,
co po mechu se plíží.
Jsi jak mlhový háv,
co v listí si leží.

Jsi jak temnota v nocích,
co nemohu spát.
Jsi jak Slunce co pálí
a nezvolní pád.

Jsi jak tvář spiklenců
v bouřlivé době.
Jsi jak peří andělů.
Tak vzácný jsi pro mne.

Jsi v mojí hlavě,
tak co teď s tím?
Jsi jen jako myšlenka,
jen jako stín.

~ Jsi v mojí hlavě
po celou věčnost.

Jsi...

